

ALFÖLD.

RÁKOSI JENŐ LEVELE JUHÁSZ GYULÁHOZ.

Az alábbiakban közreadjuk Rákosi Jenőnek Juhász Gyulához írt egyik levelét, amely a nagy polemikus-publicista irodalomfőfogására is érdekes világot vet.

Budapesten, 911. április 18. (Vignetta: *A magyarságért.*)
Budapesti Hirlap szerkesztősége.

Kedves Uram,

dátum nélkül írt levelét már előbb, verseskönyvét megkaptam ma. Annak, hogy engemet alkalmilag fölkeressen, semmi sem állja az útját. Ellenben abban, mintha én foglalkoztam volna ennek előtte már a dolgával s támogatást vagy közbenjárást ígértem volna, valami félreértésnek kell lenni, ha csak az emlékezetem végkép cserben nem hagyott, mert én valóban semmi ilyfélére nem emlékezem. Legjobb tudomásom*) életemben most vagyok — levele folytán — abban a helyzetben először, hogy ügyeivel foglalkozzam. De ha azt gondolja, hogy én valami közbejárásra vállalkozzam a ministeriumban, akkor lehetetlenre gondol. Ha más viszonyok volnának is és nekem volna valamelyes jogcímem arra, hogy ott szavamnak súlyt követelhessek, akkor is képtelenség volna valakiért közbejárnom, akit ott és az érdekelt körökben jobban ismernek, mint én; vagyis akit ott ismernek, míg én nem ismerem.

Ezek után levele egyéb tartalmáról, hogy a holnaposok közé tartozott, hogy én írtam rólok, s hogy plane ítéletem alapja s irányítója politika lett volna: mind ezekről felesleges beszélni. De annyit mondhatok, nekem mindenki szimpatikus, aki a maga dolgát hittel műveli, ha van tehetsége is és ízlése is. Holnapos, nem holnapos, az semmi. Holnapután a holnaposok is tegnaposok lesznek, mi pedig hányan érjük meg a holnapután. Tisztelettel híve és szolgálja

Rákosi Jenő.

SZÉLMALOMHARC.

A Széphalom 1929. évi számában Lambrecht Kálmán nyílt levelet intézett Móra Ferenchez a pusztuló magyar szélmalmok megmentése érdekében. Amint nálunk történni szokott, senki és semmi nem reagált erre a föl-szólításra. A nagy magyar Közöny szélmalmának álló vitorláit átomlovagok támadása nem mozgatta meg...

Tápéra nehezen jutnak el a külhoni tudósítások, de mégis eljutott a *Matin* szept. elseji száma, amelyben Louis Forest cikke kesereg a belga és francia szélmalmok pusztulásáról. Forest föl-szólalásának alkalmát a *Nation belge* egyik közleménye adta meg: Adolphe Hardy tanulmánya, amely a belga közvélemény elé tárja ezt a műkincs-pusztulás-számba menő veszedelmet. A két cikkben van egy örvendetes motívum: az, hogy a belgiumi műemlékek királyi bizottsága máris kezébe vette az ügyet, jegyzéket készít a még létező szélmalmokról és összegyűjti a rájuk vonatkozó történeti adatokat. Bizonyára lehetséges lesz ilyenmódon megmenteni néhány poétikus emléket a teljes elpusztulás-

*) Kimaradt egy szó: *szerint.*